

بولتن خبری در مورد سفر خاتمی به فرانسه

سرانجام پس از چند ماه تعویق، سفر خاتمی به پاریس در تاریخ ۲۷ تا ۲۹ اکتبر ۱۹۹۹ انجام گرفت. این سفر ظاهراً به دعوت یونسکو تدارک دیده شد اما هدف از آن، ملاقات خاتمی با سران رژیم فرانسه و عقد قراردادهای گوناگون بین دو کشور بود. در مواجهه با این سفر، سه ائتلاف از نیروهای مختلف اپوزیسیون تشکیل شد. یکم، ائتلاف گروههای چپ و دمکراتیک که هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) در آن شرکت داشت. دوم، ائتلاف شورای ملی مقاومت به رهبری مجاهدین. سوم، ائتلافی از جریانات سازشکار و مبلغ خاتمی که بنا به دعوت حزب سبزهای فرانسه گرد هم آمدند.

دولت فرانسه برای جلوگیری از تظاهرات و آکسیونهای مختلف دست به اقدامات گوناگون زده بود. یکی از این اقدامات، کنترل مرزها و جلوگیری از ورود ایرانیان به فرانسه در روزهای سه شنبه و چهارشنبه بود. پلیس فرانسه صبح روز چهارشنبه بعنوان خوشامد گوئی به خاتمی به محل زندگی برخی افراد سازمان مجاهدین حمله برد و آنها را برای چندین ساعت توقیف نمود. در خیابانهای نزدیک محل آکسیون نیز نیروهای ضد شورش به بازرسی بدنی برخی ایرانیان پرداختند. «ژان پیر شو ون مان» وزیر کشور فرانسه علناً اعلام کرد که «مسئله منافع ملی فرانسه در میان است. و پناهندگان سیاسی ایرانی مقیم فرانسه نباید خلاف منافع ملی فرانسه حرکت کنند!» همدستی آشکار دولت شیراک - ژوسپن و رژیم ددمنش جمهوری اسلامی باعث شد که ناراضیاتی انکار عمومی مترقی در فرانسه نسبت به این سیاست برانگیخته شود.

واقعیت اینست که امپریالیستهای فرانسوی بخاطر منافع مهم سیاسی و اقتصادی خود در ایران دست به چنین اقدامات وقیحانه ای علیه نیروهای اپوزیسیون زدند. آنها خاتمی را برای برگزاری سخنرانی به یونسکو دعوت کردند تا برای جمهوری اسلامی چهره سازی کنند و برای این رژیم ارتجاعی جنایتکار آبرو بخزند. آنها در مورد «تغییرات مثبت» و «اصلاحاتی» که قرار است خاتمی انجام دهند دروغ پردازی کردند تا در پوشش آن، قراردادهای بزرگ نفتی و تسلیحاتی و غیره را با رژیم اسلامی منعقد کنند. وزیر کشور فرانسه واقعیت را، بیان

می کرد. منافع ملی امپریالیسم فرانسه نظیر سایر دولتهای امپریالیستی حکم می کند که سلطه دیکتاتوری خویین طبقات ارتجاعی بر ایران حفظ شود. اگر طبقات ارتجاعی و رژیمهای سرسپرده ای نظیر جمهوری اسلامی بر سر کار نباشند، توده های کارگر و دهقان و زحمتکش استثمار نخواهند شد؛ منابع و ثروتهای کشور به تاراج خارجی نخواهد رفت؛ و سوده های کلان نصیب سرمایه داران غربی نخواهد شد. سیاستی که دولت فرانسه در مورد سفر خاتمی در پیش گرفت یکبار دیگر بوجی توهمات آن دسته نیروهای سیاسی که برای «دمکراتیزه» کردن جامعه ایران به الطاف قدرتهای امپریالیستی چشم امید دوخته اند را نشان داد. این تجربه بار دیگر نشان داد که مبارزه علیه ارتجاع حاکم و مبارزه علیه امپریالیسم بطور لاینفکی بهم گره خورده است.

اما دولت فرانسه علیرغم همه تلاش های سرکوبگرانه خود برای کنترل و محدود کردن اپوزیسیون جمهوری اسلامی، قادر نشد مانع ابراز خشم و نفرت توده ها و نیروهای مبارز علیه رژیم شود. در اینجا به گوشه ای از این فعالیتها در فرانسه و سایر کشورهای اروپائی که هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) نیز در آن شرکت داشتند، می پردازیم.

فرانسه - هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) با حرکت از ضرورت و خواست اتحاد عمل نیروهائی که علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی هستند، با برخی سازمانها و گروه ها که در فرانسه علیه سفر خاتمی تدارک می دیدند تماس گرفت و در مجمع سازماندهی این مبارزه شرکت کرد. بدین ترتیب یک ائتلاف مبارزاتی ایجاد شد که این نیروها را در بر می گرفت: کمیته زنان هشت مارس - کمیته زنان ایرانی ضد سنگسار - جمعی از زنان ایرانی در پاریس - کمیته ضد اختناق - انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران - حزب دمکرات کردستان ایران (واحد فرانسه) - حزب کار ایران - سازمان کارگران مبارز ایران (توفان)، (واحد فرانسه) - سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران واحد فرانسه (واحد فرانسه) - سازمان فدائیان (اقلیت)، (واحد فرانسه) - سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)، (واحد فرانسه) - هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)

این ائتلاف تصمیم گرفت در روزهای سه شنبه ۲۶ و چهارشنبه ۲۷ اکتبر در میدان «تروکادرو» پاریس دست به تحصن بزند. قرار شد که روز ۲۸ اکتبر تظاهراتی نیز برگزار شود. البته پلیس فرانسه اجازه این تظاهرات را برای مسیری بسیار کوتاه نزدیک برج ایفل صادر کرد و با برگزاری آکسیون و تظاهرات ائتلاف نیروهای چپ و دمکراتیک در نقاط دیگر شهر پاریس مخالفت کرد. سرانجام در نتیجه مبارزه و تلاشهای مکرر، پلیس با برگزاری تظاهرات ایستاده در میدان تروکادرو (موسوم به میدان حقوق بشر) موافقت نمود.

روز شنبه ۲۶ اکتبر هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) در تظاهراتی که توسط نیروهای سیاسی مخالف فرانسه بخاطر دفاع از جان مرمویا ابوجمال (یک انقلابی سیاه که در آمریکا به اعدام محکوم شده است) شرکت کردند، آنها در این برنامه بیش از هزار نسخه از اعلامیه هواداران اتحادیه در مورد سفر خاتمی به زبان فرانسوی را پخش نمودند. همراه با این اعلامیه طرحی در افشای ماهیت ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی نیز توزیع شد. این طرح، چهره وحشت زده یک آخوند را بعنوان سمبل دیکتاتوری ارتجاعی حاکم نشان می داد که نقاب خندان خاتمی را مقابل صورت خود گرفته و در دست دیگرش خنجر بی چشم می خورد. پرچم آمریکا و کشورهای اروپائی بر پشت این آخوند، نشانه سرسپردگی و وابستگی رژیم به امپریالیسم است. در گوشه دیگر طرح، با رنگ سرخ تصویر توده های مبارز در حال تهاجم به رژیم نقش بسته بود.

آکسیون روزهای سه شنبه و چهارشنبه: طی این دو روز، علاوه بر ائتلاف نیروهای چپ و دمکراتیک، سازمان مجاهدین نیز در میدان تروکادرو اجازه تجمع داشت. در محل تظاهرات ایستاده ائتلاف، پرچم ها و شعارهای جریانهای مختلف به دیوارها نصب شده بود. شعار مرکزی این تظاهرات مرگ بر جمهوری اسلامی بود. هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) پارچه بزرگی را حمل می کردند که بر آن کاریکاتوری از شیراک و ژوسپن (رئیس جمهور و نخست وزیر فرانسه) و خاتمی نقش شده بود. سران فرانسه با طنابی که بر آن نام یونسکو نوشته شده بود، خاتمی را سوار بر یک تانک فرانسوی بسوی پاریس می کشیدند و خاتمی هم یک ذکل و بشکه نفت را با گاری به دنبال خود می کشید. شیراک و ژوسپن می گفتند که: «ایران کشوری کاملاً آزاد است!» در اینجا با کلمه «کاملاً» که ترجمه فرانسوی آن **Totalement** است بازی شده بود. «توتال» نام یکی از شرکتهای اصلی نفتی فرانسه است که با جمهوری اسلامی قراردادهای مهمی امضاء کرده است. در کنار این طرح، شعارهای «سرتگون باد جمهوری اسلامی ایران!» و «علیه سفر خاتمی به فرانسه اعتراض کنید!» به چشم می خورد. این طرح توجه بسیاری از عکاسان و فیلمبرداران و مردم را جلب کرد. در این تظاهرات ایستاده، شعار «مرگ بر رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی» و «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»

نیروهای مبارز تکرار می شد. گروههای شرکت کننده در این ائتلاف، میز کتابی داشتند که بر آن ها و نشریات مختلف گذاشته شده بود. هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) نقش فعالی در شریات سازمان و اعلامیه های مربوط به سفر خاتمی بعهده داشتند. در این تظاهرات، هزاران اعلامیه به ارسای و فرانسه پخش شد. حضور فعال زنان در پیشبرد و سازماندهی این آکسیون کاملاً آشکار بود. از زنان برگزار کننده این آکسیون پیراهنی با طرحی در مورد سنگسار زنان در جمهوری اسلامی و نی علیه انواع ستمهای جنسی در ایران بر تن داشتند.

یاری از کسانی که برای ابراز خشم و نفرت خود از رژیم اسلامی و رئیس جمهورش به میدان تروکادرو دند، با رفقای ما در مورد سیاستهای جمهوری اسلامی و مبارزات اخیر دانشجویان و توده های مردم به گفتگو پرداختند. اکثر آنها می خواستند از نظرات و برنامه های سازمان ما با خبر شوند. این جوانان د سوسیالیسم و کمونیسم سؤال داشتند. اینها همه نشانه های خوبی از حضور نسل جدیدی است که پا ان مبارزه گذاشته و به دنبال راه رهاییبخش و انقلابی می گردد. بعضی از آنها از تجارب خود در ن اخیر می گفتند. یکی از این افراد که خود در جنبش دانشجویی تیر ماه شرکت کرده بود می گفت که ما مبارزات واقعی و پرشوری در ایران جریان داشت. او از رادیکالیسم مبارزات دانشجویی، از ضرورت لابی توده ها می گفت. حرفهای او بازتاب روحیه جوانان پیشرو ایران بود که با کلیت رژیم مخالفند و سرنگونی جمهوری اسلامی هستند.

همان روز چهارشنبه، برخی از هواداران و مسئولین سازمان مجاهدین به برگزاری آکسیون ائتلاف نیروهای دمکراتیک اعتراض کردند و گفتند: شما نمی توانید اینجا بایستید. تشنج آفرینی آنها با مقاومت و شرکت کنندگان در آکسیون رویو شد و به شکست انجامید. برخی افراد که همراه مجاهدین به تظاهرات دند می گفتند که برخورد این افراد را به حساب مواضع عمومی سازمان نگذارید. چند ساعت بعد، به یک شبکه تلویزیونی در حال فیلمبرداری از آکسیون ائتلاف بود و همگی در حال شعار دادن بودند، مجاهدین دوباره شروع به اعتراض کرده و تشنج آفریدند. در مقابل، بسیاری افراد بدرستی مطرح کردند که است مجاهدین نشان می دهد اگر زمانی به قدرت برسند، به ما که مخالف آنها هستیم و به مردمی که آگاهی انقلابی هستند، چگونه برخورد خواهند کرد.

لما نتیجه چنین سیاستی چیزی جز تضعیف مبارزه علیه جمهوری اسلامی نیست. در میان توده های کننده در آکسیون مجاهدین، بسیاری هستند که آلترناتیوهای دیگر نمی شناسند و بر اساس تبلیغ ن فکر می کنند فقط این نیرو علیه جمهوری اسلامی مبارزه می کند. مجاهدین از اینکه آلترناتیوهای اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) به مردم معرفی شوند، نگران هستند. آنها از این مسئله ناراحت و هستند که چرا بخشی از مردم شرکت کننده در تظاهرات آنها با رفقای ما به بحث و گفتگو می آنها از کار آگاهگرانه رفقای ما با مردم در مورد ماهیت جمهوری اسلامی و اربابان امپریالیست آنها گی سرنگونی این رژیم و راه انقلاب پیروزمند، عصبانی و هراسان هستند.

تهرات روز پنج شنبه در پاریس: در ادامه دو روز تظاهرات ایستاده، آکسیونی از جانب ائتلاف ن چپ و دمکراتیک در مقابل برج ایفل برگزار شد. جمعی از ایرانیان مبارز که خود را از آلمان به رسانده بودند نیز به این ائتلاف پیوستند. شعارهای تظاهرات پنجشنبه به زبانهای ایرانی و فرانسوی چنین رگ بر جمهوری اسلامی»، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»، «خلق کرد پیروز است، دشمنش نابود ... در این روز هواداران اتحادیه تعداد وسیعی اعلامیه و تراکت به زبان فارسی و فرانسوی پخش کردند. سرودهای انقلابی توسط گروهی از زنان شرکت کننده در آکسیون، شور مبارزاتی بسیاری به این تجمع

این روز، هواداران جنبش انقلابی انترناسیونالیستی نیز اعلامیه ای در دفاع از مبارزات نیروهای انقلابی علیه جمهوری اسلامی، سفر خاتمی و سیاستهای سرکوبگرانه دولت فرانسه پخش کردند. در بخشی از امیه چنین آمده بود: «از مبارزه مردم ایران برای تقبیح و از هم گسستن زنجیرهای سرکوب و گشتار بایت می کنیم. برخلاف تبلیغات دروغین دولت امپریالیستی فرانسه همکاریهای مستحکمتر با دولتهای به دمکراتیزه کردن آنها نخواهد انجامید. فقط مبارزه عادلانه مردم و روحیه انترناسیونالیستی دمکراتها واهان و انقلابیون سراسر جهان است که می تواند برای خلق دمکراسی به ارمغان بیاورد.»

آکسیون روز پنجشنبه، یک نمایش خیابانی به ابتکار جمیله ندانی و با شرکت اعضای کمیته های ک زنان و گروههای چپ برگزار شد که توجه بسیاری را به خود جلب کرد و نمایندگان خبرگزاریهای از آن فیلم برداری کردند. مضمون این نمایش علیه حجاب اجباری و ستم جنسی علیه زنان بود. آراانه

یک پیام و شرح‌خوانی توسط مینا اسدی، بخشی دیگر از برنامه آکسیون را تشکیل می‌داد. او در پیام خود به افشای جمهوری اسلامی و حامیان غربی و سازشکاران مبلغ خاتمی پرداخت. در انتها، فراخوان ائتلاف توسط دو نفر زن شرکت کننده در آکسیون خوانده شد و برنامه با خواندن سرود انترناسیونال توسط گروهی از تظاهرکنندگان به پایان رسید. سرود خوانی با مشت های برافراشته، پیام همبستگی و رزم مشترک توده های ستمدیده جهان را به گوش همگان می‌رساند و اعلام می‌کند که با نبرد انقلابی کارگران و زحمتکشان جهانی نوین بر ویرانه های ستم و استثمار بنا خواهد شد.

هفتن قطعنامه تظاهرات پاریس

با توجه به اینکه رژیم جمهوری اسلامی ایران از ۲۰ سال پیش تا به امروز:

۱. بیش از ده ها هزار نفر زندانی سیاسی و عقیدتی را اعدام و سیاهچال هایش را مملو از آنان کرده است،
 ۲. آپارتاید جنسی علیه زنان را قانونی و آنان، یعنی نیمی از جامعه را از ابتدائی ترین حقوق محروم کرده است،
 ۳. قوانین ارتجاعی اسلامی مانند سنگسار و قطع عضو را جاری و ترور و شکنجه را علیه مخالفین اعمال کرده است،
 ۴. به سرکوب خلقی ها و بویژه خلق کرد پرداخته است،
 ۵. کارگران و زحمتکشان را از حق تشکل و اتحادیه و اعتصاب منع کرده است،
 ۶. به سرکوب و کشتار اقشار مختلف جامعه از جمله نویسندگان و دانشجویان پرداخته است،
 ۷. فعالیت تشکلات، احزاب و سازمانهای سیاسی لائیک و غیرحکومتی را ممنوع کرده است،
 ۸. بیش از ۷۰ درصد مردم را زیر خط فقر قرار داده است،
- و با توجه به اینکه در دو سال اخیر و تحت ریاست جمهوری اسلامی خاتمی تغییری محسوس در موارد بالا رخ نداده است،
- ما شرکت کنندگان در تظاهرات امروز، دعوت یونسکو و شیراک را از خاتمی اهانت به مردم ایران و تأیید عملی آنان از بی حقوقی و سرکوب مردم ایران دانسته بشدت آن را محکوم می‌کنیم. ما خواهان محاکمه کلیه سران رژیم جمهوری اسلامی در دادگاهی بین المللی به جرم جنایت علیه بشریت هستیم
- مرگ بر جمهوری اسلامی ایران زنده باد آزادی

آمستردام = هلند: روز سه شنبه ۲۶ اکتبر ساختمان یونسکو به مدت ۲ ساعت توسط این گروهها اشغال شد: فعالین سازمان فدائیان (اقلیت) - هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)، هلند - اتحاد چپ کارگری واحد هلند - سازمان دانشجویان ایرانی در هلند (هوادار چریکهای فدایی خلق ایران) - کانون زندانیان سیاسی ایران در تبعید

لندن = انگلستان: روز سه شنبه هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) به همراه چند گروه دیگر و افراد منفرد در مقابل سفارت فرانسه آکسیونی برگزار کردند. در این آکسیون شعارهایی علیه جمهوری اسلامی و در افشای ستمهای وارد بر توده ها داده شد. تعداد زیادی اعلامیه نیز پخش شد.

روز پنجشنبه آکسیونی در افشای جنایات جمهوری اسلامی، از جانب احزاب و سازمانها و تشکلات دمکراتیک در مقابل ساختمان یونسکو در لندن برگزار شد.

مرگ بر جمهوری اسلامی و اربابان امپریالیستش!

بوقرار باد جمهوری دمکراتیک خلق!

زنده باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) - اکتبر ۱۹۹۹